

Bitva v Otnici 2007

[Foto Donny](#)

[Foto Honza V.](#)

Datum	1. - 3. června 2007	
Pořádal	Rytíři Země Moravské	Otnice
Zúčastnili se	Koža	Bojující
	Paťa	Bojující
	Kalif	Bojující
	Donny	Fotící
	Doupina	Přihlížející
	Jiřík	Bojující
	Kost'a P.	Přihlížející
	Kost'a J.	Přihlížející
	Honza V.	Přihlížející
	Verča	Přihlížející
	Morgana	Přihlížející
	Igor	Bojující
	Peetrs	Přihlížející
	Giovanni	Přihlížející
	Liborek	Přihlížející
	Mindaugas	Přihlížející
	Jája	Přihlížející
	Jana V.	Přihlížející
	Malej Paťa	Přihlížející
	Mírek	Přihlížející
	Verča K.	Přihlížející
Zapsal	Kalif s úpravami ostatních zúčastněných	

Pátek 1. června 2007

Tak jsme se po roce opět dočkali! Přišla opět doba, jedné z našich nejoblíbenějších bitev, které se účastníme již od jejího prvopočátku, bitvy v Otnici. Já jsem byl domluven na odjezdu v pátek a to s Kožichem, Paťákem a Velkou Kost'ou. Původní domluva byla, že Paťa někdy rozumně odpoledne vyzvedne doma nejprve Kožicha, pak mne s Kost'ou, naskládáme se nějak do auta a vyrazíme směr Otnice. Jenomže, to bychom se nesměli domlouvat s Paťákem. Nejprve se to odsunulo o čtvrt hodiny, pak o půl, pak o tři čtvrtě... no nakonec jsem se domluvil s Paťákem o šesti večer u Denisy před barákem. I tak jsme tam byli na něho moc brzy a šli jsme

si raději s Kost'ou sednout do Country na pivko, že nás tam pak Paťa vyzvedne. No stáhli jsme tam jedno, pokecali s Kožichovou Verčou a asi tak po hodině nás tam Paťa nakonec vyzvedl. No byli jsme sice všichni, věci jsme měli v autě, ale zase někteří jedinci neměli zase netradičně nakoupeno. Tak se jelo ještě do Plusu nakupovat. Bylo něco kolem osmé, když jsme konečně opouštěli Brno směrem na jihovýchod, směrem na Otnici.

Přijeli jsme na místo a zjistili jsme, že většina naší skupiny tam již samozřejmě dávno je! Takže jsme si postavili stany, převlékli se do kostýmů a šli jsme pozdravit své kamarády, kteří již se samozřejmě dávno bavili, buď u výčepu, nebo u lahvinky dobrého vína.

Sobota 2. června 2007

Dnešní den taky nebyl úplně k zahazení, přestože celý den lilo jako z konve. Dopoledne se pro Otničáky spáchal průvod vesnicí, našťástí na tu chvíli se počasí trochu umoudřilo a my jsme se vrátili zpět do tábora relativně suší. Odpoledne jsme pak trávili šermířským hašteřením, ke kterému nechybělo v podvečerních hodinách, kdy bylo trochu šero, plivání ohně. Při tomto plivání pak nezapomněl zabodovat Paťa. Nevím, co jej to popadlo, ale najednou se rozhodl, že si zaplívne oheň s ostatními a to bez toho, aby se převlékl ze svého nového kostýmu, u kterého měl takovou umělou kožešinou zdobený límec. Ten mu samozřejmě nasákl v průběhu plivání olejem, či co to plivali, a pak v pravou chvíli vzplál. Bylo to docela zábavné sledovat vyděšeného „ohnivého mužíka“ běhat po poli s hořícím límcem. A to věru nejsme škodolibí.

Večer jsme se pak ukrývali před deštěm buď ve stanu s výčepem, či pod stříškou stanu Moraváků. Přestože jsme šli pak spát docela mokří, opravdu jsme se tu noc všichni dobře bavili.

Neděle 3. června 2007

Přišel třetí a to poslední den. Nasnídali jsme se, tedy krom těch co vstali až k obědu a začali se chystat na odpolední bitvu. Při té, přestože nebyla palisáda, ale jenom takové polní setkání dvou vojsk, jsme se opravdu vyřádili. Hlavně zase nezapomněl zabodovat Paťák. Když se pral s Kožichem, rozřízl si o jeho plechová kolena stehno tak, že to fakt potřebovalo zašít. Ještě že byl na blízku jeden veterinář, který Paťovi dobře poradil. Zní to tedy fakt blbě, ale dle Paťových slov - „Vůl jako vůl!“.

Po tomto veterinárním zákroku jsme pak sbalili stany, převlékli jsme se, věci naskládali do aut a šli se rozloučit s kamarády. Pak se už jen zavelelo „Do auta v aut!“ a vyrazilo se, směr Brno.